

ת"פ 35711/05/22 - מדינת ישראל נגד האני הימוני, מוחמד אבו נאב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 35711-05-22 מדינת ישראל נ' הימוני(עציר)
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ענבר סיימוס
נגד הנאשמים		1. האני הימוני ע"י ב"כ עוה"ד טל גלאון הובא באמצעות שב"ס 2. מוחמד אבו נאב ע"י ב"כ עוה"ד הישום קבלאן הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום המקורי תוקן והנאשם 1 (להלן: **האני**) והנאשם 2 (להלן: **מוחמד**) הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירות שיוחסו להם. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש וכל צד טען באופן פתוח וכאוות נפשו. כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים. האישום הראשון מתייחס רק להאני. האישום השני מתייחס להאני ולמוחמד.
2. **באישום הראשון**, האני הורשע בביצוע עבירה של סיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).
3. על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 21.04.2022 חנה רכב ברחוב המצוי בתחומי העיר רמלה. בתאריך 24.4.2022 עובר לשעה 03:14 נכנס האני לרכב בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה ונהג בו מכיוון מעבר שילה - רנתים שבתחומי מדינת ישראל אל תחומי אזור יהודה ושומרון.
4. **באישום השני**, האני ומוחמד הורשעו בביצוע עבירה של גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413ב

ו-29(א) לחוק העונשין וגם בביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

5. החלק הכללי של כתב האישום מתאר את העובדות הנוגעות לעבירה של קשירת קשר באישום השני. עובר למועד הרלוונטי לאישום השני, קשרו האני ומוחמד קשר עם אדם בשם עומר אזברגה (להלן: **עומר**) לגניבת רכב שחנה ברחוב המצוי בתחומי העיר לוד (להלן: **רכב 1**) והעברתו לאזור יהודה ושומרון.

6. התפקידים שמילאו עומר, האני ומוחמד במסגרת הקשר שקשרו ביניהם, היו כדלקמן: תפקידו של עומר היה להוביל את האני באמצעות רכב שבו נהג עומר (להלן: **רכב 2**) למקום שבו חנה רכב 1; תפקידו של האני היה להניע את רכב 1 ולנהוג בו עד להעברתו לאזור יהודה ושומרון; תפקידו של מוחמד היה לנהוג ברכב אחר (להלן: **רכב 3**) לפני רכב 1 על מנת להוביל את האני ולפתוח לו ציר נסיעה חלק לכיוון אזור יהודה ושומרון.

7. בתאריך 2.5.2022 בשעה 03:00 לערך, נערך תיאום בין האני, מוחמד ועומר לפיו מוחמד יסיע את האני באמצעות רכב 3 מירושלים ללוד ושם ימתין להם עומר ברכב 2. בהגיעם אל העיר לוד, ירד האני מרכב 3 ונכנס לרכב 2. עומר הסיע את האני באמצעות רכב 3 למקום בעיר לוד שבו חנה רכב 1 ומסר להאני מפתח מותאם של רכב 1. האני ניגש לרכב 1 ובאמצעות המפתח המותאם פתח את דלת הנהג והניע אותו.

8. האני נהג ברכב 1 ומוחמד נהג לפניו ברכב 3 כאשר הוא מוביל את האני. כל אותו זמן היה מחובר בתא המנוע של רכב 1 מחשב מותאם אשר עוקף את הקודן שמותקן ברכב 1. לבסוף, האני ומוחמד נעצרו על ידי כוח משטרה בכביש 446 לפני מחסום חשמונאים. ברכב 3 נתפסו, בין היתר, דוקרן בעל ידית שחורה, פטיש כתום לניפוף שמשות רכב ושישה מברגים.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן:

א. יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לאישום הראשון ומתחם עונש הולם נפרד לאישום השני. לגבי האישום הראשון, שעניינו עבירה של סיוע לגניבת רכב, מתחם העונש ההולם המוצע הוא בין 8 ועד 16 חודשי מאסר בפועל. לגבי האישום השני, שעניינו העבירה המושלמת של גניבת רכב, מתחם העונש ההולם המוצע הוא בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לשני המתחמים המוצעים יש להוסיף רכיב של מאסר על תנאי ורכיב של קנס.

ב. לשני הנאשמים יש עבר פלילי קודם. להאני יש שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים ואף ריצה מאסרים בפועל בעבר (ראו: ת/1, ת/2 ו-ת/3). למוחמד יש שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש וגם הוא ריצה מאסר בפועל בעבר (ראו: ת/4).

ג. לגבי האני העונש הראוי הוא 26 חודשי מאסר בפועל ולגבי מוחמד העונש הראוי הוא 15 חודשי מאסר בפועל. לשניהם יש להוסיף מאסר על תנאי וקנס.

10. לגבי האני, ההגנה טענה כדלקמן:

א. האני נשוי ואב לארבעה ילדים בגילים שנעים בין 7 שנים ועד 18 שנים. לאור העובדה שהודה בכתב האישום המתוקן, יש לתת משקל לחסכון בזמן שיפוטי ולחסכון מהעדים להעיד.

ב. יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים שבהם הורשע האני ואשר ינוע בין חצי שנת מאסר ועד שנת מאסר בפועל. כמו כן, יש לתת את הדעת לקולא לעובדה שתפקידו של האני הוא תפקיד עם דרגת אשם מופחתת בשל כך שרק העביר את הרכבים ממקום למקום ולא גנב את הרכב עבר עצמו. במילים אחרות, העונש של האני, כמי שהעביר את הרכבים ממקום למקום, צריך להיות קל יותר מהעונש המקובל בעבירה של גניבת רכב.

11. לגבי מוחמד, ההגנה טענה כדלקמן:

א. חלקו של מוחמד בביצוע העבירות שמופיעות באישום השני, היה נמוך יותר מחלקם של האני ועומר.

ב. עברו הפלילי של מוחמד איננו מכביד. מדובר בשתי הרשעות, אחת משנת 2019 והשנייה משנת 2015 ויש לתת משקל לחלוף הזמן מאז ועד היום.

ג. בנסיבות אלה, יש להסתפק בימי מעצרו.

הגדרת מתחם העונש ההולם

12. הטענה של ההגנה שמי שמעביר רכב ממקום למקום, כדוגמת האני באישום הראשון ומוחמד והאני באישום השני, נמצא בדרגת אשם נמוכה יותר ממי שגונב את הרכב, ולכן עונשו קל יותר, היא מופרכת מעיקרה ודינה להידחות. נזכיר לקורא שסעיף 413ב(א) לחוק העונשין קובע שהגונב רכב דינו מאסר

שבע שנים וסעיף 413ב(ב) קובע שמי שמעביר רכב ממקום למקום בכוונה שלא להחזירו לבעליו, וזאת אף אם עשה זאת על ידי אחר, דינו כדין גונב הרכב. ללמדך, שאין הבדל בין מי שגונב רכב עבור עצמו לבין מי שמעבירו ממקום למקום עבור אחר מתוך כוונה שלא יוחזר לבעליו.

13. יתר על כן, באישום השני, האני ומוחמד הורשעו בביצוע בצוותא של העבירה המושלמת של גניבת רכב ולכן החלק של כל אחד מהם הוא זהה ואין לקבל את הטענה שחלקו של מי מהם הוא קטן יותר מהאחר.

14. טענת המאשימה שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לאירוע שבאישום הראשון ומתחם עונש הולם נפרד לאירוע שבאישום השני, מקובלת עליי. מדובר בגניבה של שני רכבים שונים, ששייכים לשני אנשים שונים ושנגנבו משתי ערים שונות. בנוסף, האישום הראשון מתייחס להאני בלבד, ובעוד שהאישום השני מתייחס לשניהם יחד. במילים אחרות, ברור שאין זיקה הדוקה בין שני האירועים ומכאן הצורך בקביעת שני מתחמי עונש שונים.

15. האישום השני עניינו העבירה המוגמרת של גניבת רכב. לפיכך, אביא בהמשך דוגמאות למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של גניבת רכב ובהתבסס על אותה פסיקה אקבע את מתחם העונש ההולם לגבי האישום השני.

16. האישום הראשון עניינו עבירה של סיוע לגניבת רכב. יוזכר, סעיף 32 לחוק העונשין קובע שהעונש לעבירת הסיוע הוא מחצית מהעונש שנקבע לעבירה המוגמרת. ולענייננו, העונש המקסימלי שנקבע לעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין הוא שבע שנות מאסר. יוצא מכך, שלעבירה של סיוע לגניבת רכב, העונש המקסימלי הוא שלוש וחצי שנים. ההגדרה של מחצית מהעונש המקסימלי לעניין עבירת הסיוע, מובילה אותי למסקנה שגבולות מתחם העונש ההולם לעבירת הסיוע יהיו מחצית מגבולות מתחם העונש ההולם לעבירה המוגמרת.

17. לפיכך, תחילה אגדיר את מתחם העונש ההולם לעבירה המוגמרת של גניבת רכב לעניין האישום השני, ולאחר מכן אגדיר את מתחם העונש ההולם לעבירת של סיוע לגניבת רכב לעניין האישום הראשון. הגבול התחתון והגבול העליון של המתחם באישום הראשון יהיה מחצית מהגבול התחתון ומהגבול העליון של המתחם באישום השני בהתאמה.

18. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה המוגמרת של גניבת רכב, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.17). המבקש הורשע בביצוע עבירה של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית משפט השלום השית עליו עונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים. ערעור המדינה על קלות העונש לבית

המשפט המחוזי התקבל ועונשו הוחמר ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 4075/21 **הרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.6.21). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה של גניבת רכב ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל שירות ומאסר מותנה וקנס. ערעורו על העונש לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.15). המבקש הורשע בביצוע עבירה של גניבת רכב ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על העונש. הערעור נדחה שנדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 2653/15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.15). בית משפט השלום השית על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירה של גניבת רכב. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחתה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

19. על כן הנני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירה המוגמרת של גניבת רכב שבאישום השני נע בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הנני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירה של סיוע לגניבת רכב שבאישום הראשון הוא מחצית, קרי נע בין 4 ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לשני המתחמים יש להוסיף מאסר על תנאי וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

20. **לגבי האני**, בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לגבי האישום הראשון וכן בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לגבי האישום השני, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

א. לחומרא - את עברו הפלילי בכלל ואת עברו הפלילי בתחום עבירות רכוש בפרט שהינו עבר רלבנטי ודומה לעבירות שבתיק הנוכחי.

ב. לקולא - את ההודאה בכתב האישום המתוקן, דבר שחסך זמן שיפוטי לשמיעת ראיות וחסך מהעדים את הטרחה להגיע להעיד בבית המשפט; וכן גם את העובדה שהוא נשוי ואב לארבעה

ילדים שפרנסתם עליו.

21. **לגבי מוחמד**, בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לגבי האישום השני, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

א. לחומרא - את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות.

ב. לקולא - את הודאתו בכתב האישום המתוקן, חסכון בזמן שיפוטי וחסכון מהעדים את הטרחה להגיע לבית המשפט ולהעיד.

22. לגבי האני, הנני משית עליו 7 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע המתואר באישום הראשון שעניינו עבירה של סיוע לגניבת רכב. כמו כן, הנני משית עליו 13 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע המתואר באישום השני שעניינו העבירה המושלמת של גניבת רכב.

23. ב-ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז נקבע שהכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

24. לגבי האני, לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות חפיפה של העונשים שציינתי שיש להשית עליו בכל אחד משני האישומים. לפיכך, רכיב המאסר בפועל בעניינו יהיה 20 חודשי מאסר בפועל (7 חודשים בגין האישום הראשון ושירוצו במצטבר ל-13 חודשים בגין האישום השני).

25. לגבי מוחמד, העונש שיש להשית עליו בגין האישום השני צריך שיהיה זהה לעונש של האני באותו אישום, קרי 13 חודשי מאסר בפועל. לא מצאתי מקום לערוך הבחנה ביניהם לגבי האישום השני. לשניהם עבר פלילי ומידת האשם של כל אחד מהם בביצוע העבירה המוגמרת של גניבת רכב הוא זהה.

26. לגבי רכיב הקנס, מטבע הדברים, הקנס שיושת על האני יהיה גדול יותר מהקנס שיושת על מוחמד.

27. לפיכך הנני משית על **נאשם 1, האני הימוני**, את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.5.2022 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. קנס בסך של 9,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-9 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.23 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

28. כמו כן, הנני משית על הנאשם 2, מוחמד אבו נאב, את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.5.2022 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. קנס בסך של 6,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.23 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.